

Suša in dež.

Kaj že dni je preminulo,
kar ni moče od neba!
Mnogo cvetk se je osulo,
kmetu mnogo nad srca.

Skozi okno jutro rano
kmetiču oči odpre,
Z nado, v božjo voljo vdano,
tja na polje se ozre.

Ah in glej, kako veselo
resen se obraz zjasni,
ker na klasje, cvetje velo
dež pohleven se solzi.

Tam na polju v gosti travi
pa iz svoje hišice
čriček se na prag postavi,
po vremenu se ozre.

A prepevati ne skuša
v senci svoje luknjice
Njemu pač je ljubša suša,
v dežju škoda suknjice.

Mokriški.

Kratkočasnice.

1. Prema j h n a k l o b a s a . Mesar: „Ali se vam zdi, da ima kako napako ta klobasa?“ — Kupec: „Da, njena konca mi nista všeč.“ — Mesar: „No, zakaj pa ne, saj ima dva konca kakor vsaka druga klobasa!“ — Kupec: „Je že res — pa preblizu sta skupaj!“

2. Ižanka je prinesla piščance naprodaj. Na mitnici jo ustavi paznik: „Pet helarjev od vsake glave!“ Plača, a po poti premišljuje: „Drugič jim bom pa prej glave posekala.“

3. Katehet: „Kdaj grešimo z opuščanjem?“ — Učenec: „Z opuščanjem grešimo, kadar bi morali grešiti, pa nočemo.“

Odgonetka zastavice v št. 7.:

Grablje.

Prav so uganili: Kramar Ant., mizar v Mateni; Polančič Slavko v dijaškem semenšču v Mariboru; Rott Mera v Krašnji; Pustišek Mihael, davkarski sluga v Kozjem; Štelcar Josip, sluga kn. škof. pisarne v Mariboru.